

7

บทนำ

Here we are, Romeo!

PART II

Interviewer : สวัสดีค่ะทุกๆ คน สบายดีนะคะ

ลูแปง : ครับ สบายดีมากๆ

Interviewer : ฉบับแรกที่สัมภาษณ์ไปนั้นได้กระแสตอบรับที่ดีมากเลย เราเลยเปิดโอกาสให้ผู้อ่านที่บ้านส่งคำถามเข้ามาถามหนุ่มๆ โรมีโอ กัน ทุกคนพร้อมจะตอบคำถามกันแล้วใช่ไหมคะ ☺

ลูแปง : (นิ่ง)

ชินเซีย (เล่นพีเอสพี)

รันเวย์ : (คุยโทรศัพท์)

จาร์ฟา : (หลับ)

Interviewer : (ไม่สนใจ) เริ่มกันที่คำถามจากคุณไอริณเลยนะคะ อยากรถามลูแปงว่าระหว่างผู้หญิงฉลาดกับผู้หญิงสวยจะเลือกอะไรคะ อืม... เป็นคำถามที่น่าสนใจทีเดียวนะคะ

ลูแปง : (นั่งคิดสักพักก่อนจะตอบ) ตามหลักการแล้ว ขึ้นชื่อว่าผู้หญิง

ก็นำรำคาญหมดแหละครับ ไม่ว่าจะฉลาดหรือสวยก็นำรำคาญเท่าๆ กัน
ถ้าเลือกได้ผมขอเลือกคนที่ไม่นำรำคาญแล้วกันครับ ☺

Interviewer : มาต่อกันที่คำถามจากคุณมิวนะคะ ถามรันเวย์ว่า
คิดว่าตัวเองมีดีอะไรผู้หญิงถึงได้มาซบ อืม...นั่นสิคะ คิดว่ามีดีอะไร

รันเวย์ : (กตวางโทรศัพท์และยิ้มกว้างทันที) ถามใหม่ว่าผมมีอะไร
ตรงไหนที่ผู้หญิงจะไม่ชอบดีกว่านะคะ ^_^+

Interviewer : ทำนองว่าเพอร์เฟกต์ทุกอย่างจนผู้หญิงต้องหลงรัก
อะไรแบบนี้หรือคะ -*-

รันเวย์ : แน่นอนสิครับ ^^

Interviewer : (ทำหน้ามึน) โอเคะๆ คำถามนี้จากคุณมิวนะคะ
ฝากมาถามหนุ่มๆ โรมีโอว่าคิดยังไงกับคำว่าพรหมลิขิตคะ

รันเวย์ : เรื่องบังเอิญ

จาร์ฟา : เรื่องเงา

ชินเซีย : เรื่องโรแมนติก

ลูแปง : เรื่องไม่จริง ☺

Interviewer : คำตอบสมเป็นลูแปงมากๆ เลยนะคะ --; และ
อีกคำถามจากคุณปี๊ป ถามว่าถ้าไม่มีหลักการในโลก ลูแปงจะทำยังไงคะ

ลูแปง : ก็กำหนดหลักการขึ้นมาเองใหม่ทั้งหมดไงครับ ☺

Interviewer : ภาวนาอย่าให้โลกต้องมีวันนั้นแล้วกันนะคะ =_=;
และคำถามต่อจากผู้อ่านคะ จากคุณตุ๊กนะคะ ถามว่าลูแปงกับรันเวย์คิด
ยังไงที่จาร์ฟากับชินเซียซึ่งมีแฟนตัดหน้าพวกคุณ

รันเวย์ : ยินดีครับ ☺

ลูแปง : รู้สิที่ว่า...เพื่อนของตัวเองช่างใจเงาจริงๆ อะไรทำนองนั้น
มังครับ --

Interviewer : หมายความว่ายังไงที่ว่าเงาจะลูแปง

ลูแปง : คนฉลาดที่ไหนจะเอาหัวใจตัวเองไปฝากไว้กับคนอื่นล่ะครับ
ผมคนหนึ่งล่ะที่ไม่มีความคิดโง่ๆ แบบนั้น

จาร์ฟา : จะคอยดู --

ซินเซีย : เฮอะ ฉันจะรอเหยียบย่ำแกคนแรกเลยเมื่อวันนั้นมาถึง
ลูแปง : (หน้านิ่ง)

Interviewer : คำถามสุดท้ายแล้วค่ะ คุณน่าจะถามว่าทำไมพวกคุณถึงได้ชอบกีฬาผาดโผนต่างๆ ในที่นี้หมายถึงซินเซียชอบสเก็ตบอร์ด รันเวย์ ชอบโรลเลอร์เบลด จาร์ฟาชอบแข่งรถ และลูแปงชอบแข่งมอเตอร์ไซด์ เริ่มที่จาร์ฟาก่อนเลยก็ได้ค่ะ

จาร์ฟา : คือ...ผมชอบความเร็วอยู่แล้วและคิดว่ารถคงจะปลอดภัยที่สุดสำหรับกีฬาทำความเร็วแบบนี้ ก็เท่านั้นแหละครับ =_=

รันเวย์ : ผมว่าโรลเลอร์เบลดมันเท่ดี สาวไหนเห็นเป็นต้องหลงทุกราย ^^

ซินเซีย : ผมเล่นมาตั้งแต่เด็กแล้ว ไม่แน่ใจเหมือนกันแฮะว่าเริ่มต้นได้อย่างไร แต่เหมือนว่าคนเล่นก่อนจะเป็นพี่ชายและเพื่อนๆ ของพี่ชาย ผมเห็นว่ามันเท่ดีก็เลยเริ่มหัดเล่นบ้าง ไปๆ มาๆ เล่นเก่งกว่าพี่แล้วละตอนนี้
^_^

ลูแปง : เพราะว่ายังไม่มีใครเลือกมอเตอร์ไซด์ ผมเลยเลือก ทุกคนก็น่าจะรู้ว่าผมไม่ชอบอะไรที่ซ้ำกับใคร --

Interviewer : หวังว่าทุกคนที่ส่งคำถามเข้ามาจะได้รับคำตอบที่น่าพอใจกลับไปนะคะ ส่วนอันนี้เป็นคำถามจากดิฉันเองค่ะ อยากรทราบว่าจะแต่ละคนมองความรักไว้อย่างไรบ้างคะ ขอสั้นๆ ได้ใจความนะคะ

รันเวย์ : ความรักคือ...จูปตีๆ มั่งครับ >_<

ซินเซีย : ทำไมต้องจูปวะ --

รันเวย์ : ก็คนรักกันไง =_=

ซินเซีย : มีแต่แกเท่านั้นแหละที่คิดอะไรแบบนี้ ฮู้วว! ความรักสำหรับผมคือความเข้าใจ (แม้ปัจจุบันนี้จะไม่ค่อยเข้าใจกับคนที่คบอยู่เท่าไรก็ตามเถอะ) -O-;

Interviewer : จาร์ฟากับลูแปงล่ะคะ

ลูแปง : ความพึงพอใจ...ของผมเอง ☺

จาร์ฟา : ความบ้าบิ่น --

9

Interviewer : ค่ะ งั้นขอจบบทสัมภาษณ์สั้นๆ ง่ายๆ เลยแล้วกันนะคะ สำหรับผู้อ่านที่บ้านที่อยากส่งคำถามเข้ามาก็สามารถส่งมาได้ที่ Gossip_Z@hotmail.com ค่ะ ยินดีรับพิจารณาทุกคำถามนะคะ ขอขอบคุณหนุ่มๆ โรแมนติกและผู้อ่านทุกท่านค่ะ หวังว่าจะได้เจอกันอีกในไม่ช้านี้คะ สวัสดีค่ะ (-/\-)

Yeah, because
I can see us holding hands
Walking on the beach, our toes in the sand
I can see us on the countryside
Sitting on the grass, laying side by side
You could be my baby, let me make you my lady
Girl, you amaze me
Ain't gotta do nothing crazy
See, all I want you to do is be my love*

เพราะว่า...
ฉันเห็นภาพเราสองคนจับมือกัน
เดินเล่นตามชายหาดและปล่อยให้เท้าจมอยู่กับเม็ดทราย
ฉันเห็นภาพเราสองคนไปเที่ยวแถวชนบทด้วยกัน
นั่งอยู่บนผืนหญ้าและนอนเคียงข้างกัน
เธอจะเป็นที่รักของฉัน ขอให้ฉันได้ทำให้เธอเป็นผู้หญิงของฉัน
ที่รัก เธอทำให้ฉันทิ้ง
ฉันไม่ได้คิดจะทำอะไรบ้าๆ
แต่ทั้งหมดที่ฉันต้องการจากเธอคือให้เธอมาเป็นคนรักของฉัน

* เพลง My love ศิลปิน Justin Timberlake feat. T.I.

1

11

ฉันยืนรอแฟนสุดที่รักอยู่ข้างหน้าหอนาฬิกาตรงลานอเนกวิถุ ตอนนี้
อากาศเย็นมากแล้วแต่เขาก็กังไม่มาซะที ฟินส์ไปไหนนะ เอ้อ...นี่มัน
วันเกิดฉันแท้ๆ -O-;;

ฉันหยิบโทรศัพท์ที่ขืนมาโทรหาเขา และเมื่อเขารับสาย ฉันก็รีบใส่
ทันที

"อยู่ไหนแล้วฟินส์ ฉันมายืนรอนานมากๆ แล้วนะ! ถ้าจะมาสายก็โทร
มาบอกหน่อยได้มั๊ย อากาศก็เย็นจะตายแล้วเนี่ยย >_<"

(เพ...ฉันขอโทษนะ...)

"ฉันรู้แล้ว นายจะมาสายใช่มั๊ย -.-"

(ไม่ใช่ เพ คือ...ฉัน...ฉันไปไม่ได้...)

"อ้าว -O-!"

(ขอโทษนะเพ ฉันหมุนเงินไม่ทันจริงๆ ฉัน...)

"อะไรหมุนเงินไม่ทัน วันเกิดฉันแค่เลี้ยงถ้วยเดียวก็ได้ =_"

(ไม่ใช่เพ คือ...ฉัน...ฉันขอโทษนะ!)

แล้วฟินส์ก็กดตัดสายไปเลย อะไรกันเนี่ย ฉันจะไปเข้าใจได้ยังไง! ฉัน
กดโทรหาเขาอีกรอบแต่ก็พบว่าเขาปิดโทรศัพท์ไปแล้ว เป็นบ้าอะไรซะ
โมโหแล้วนะ! -_-^

จึ๊กๆ

ใครบางคนสะกิดไหล่ฉัน และพอลงหันไปก็เจอกับ...อะ...อาร์มี
O_O

เฮียยย~ เขาคือหนุ่มหล่อโหดโหดมหาประลัยของ Holy Angel
High School เลยนะ >_<! ว่าแต่คนหล่อเลวอย่างเขาจะมามีธุระอะไร
กับฉันล่ะ -_-;;

"สวัสดิ์ เธอคือแฟนของฟินส์ใช่มั๊ย"

อาร์มี! อาร์มีกำลังคุยกับฉัน O_O

"ใช่ -_-"

"จ้ะไปกันได้แล้วละ ^_^"

"ไป...ไปไหน O_O" ฉันถามด้วยความตกใจเมื่ออยู่ๆ เขาก็ลากแขนฉันไป

"ไปทำตามข้อตกลงของฉันกับฟินส์ไง"

"ข้อตกลงอะไร ฉันไม่รู้เรื่อง ปล่อยนะ!" ฉันพยายามดึงแต่ว่าเขาจับแขนฉันไว้แน่นมาก

"ฟินส์ยืมเงินฉันไปตั้งแต่สองเดือนก่อน มันไม่มีเงินใช้คืนก็เลยส่งเธอมาเป็นของกำนัลแทนเงิน"

"ว่าไงนะ! O_O"

"ได้ยินไม่ผิดหรอกสวาน้อย แฟนคนดีของเธอเนะหาเงินไม่ทันจนถึงกับต้องส่งเธอมาแทนเงิน"

"เขา...เขาไม่มีทางทำแบบนั้นหรอก นายกำลังหลอกฉันใช่ไหมอาร์มี!"

"เธอรู้จักฉันด้วยหรือ"

"ใช่ นายเป็นคนดัง"

"ดังทางไหน _-_"

"ดังทางหล่อ โหด ใจดี ชั่วมาก และนายก็ชั่วจริงๆ!"

ฉันตะคอกใส่และเอากระเป๋าในมือตีเขาแรงๆ แต่หมอนั้นกลับปิดมันออกอย่างง่ายดายแถมหัวเราะอีกต่างหาก

"เธอน่ารักดีนะ ฉันชอบ"

"นายจะพาฉันไปไหนเนี่ย"

ฉันถามเมื่อเห็นคนขับรถของเขาเปิดประตูรถรออยู่ และเขาก็ทำท่าเหมือนจะยัดฉันเข้าไปในรถด้วย

"ไปคอนโดฯ ฉันไง"

"เฮ้ย! นายทำแบบนี้ไม่ได้นะ ฉันจะแจ้งตำรวจ!"

"ได้ แต่ต้องหลังจากที่เธออยู่ในห้องฉันทั้งคืนแล้วนะ"

"กรี๊ดดด! ปล่อยนะ!"

"นี่! แฟนเธอส่งเธอมาแล้ว ช่วยหุบปากและไปกับฉันอย่างสันติได้มั๊ย

--"

"ไม่! ฉันไม่เชื่อว่าฟินส์จะทำแบบนั้น นายต้องโกหกฉันเพื่อหาข้ออ้างลากฉันไปด้วยแน่ๆ นายแอบชอบฉันใช่ไหมล่ะ --!"

"ฮะๆ เธอนี่ตลกจัง ไซ่ ฉันชอบเธอ เพราะฉะนั้นฉันถึงยอมให้ฟินส์เอาเธอมาแลกกับเงินห้าหมื่นยังไงล่ะ"

"ไม่จริง! ปล่อยนะๆๆ" ฉันตีแขนเขาแรงๆ แต่เขาไม่สะทกสะท้านและลากฉันไปถึงประตูรถจนได้ คนขับรถทำหน้าที่นั่งและผายมือต้อนรับ เอ๊ย ฉันจะต้องขึ้นรถไปกับหมอนี่จริงๆ เหรอ O_O

"ไม่ๆๆ ปล่อยน้ำ~~"

"นี่ หุุดดินได้หรือยัง ถึงฉันจะชอบเธอแต่ฉันซักจะรำคาญแล้วนะ --^"

"รำคาญก็ปล่อยฉันไปสิไอ้ชั่ว!"

"ไซ่ ฉันชั่ว แต่คนที่ชั่วกว่าฉันนะคือแฟนเธอ!"

"ฟินส์ไม่ได้ทำแบบนั้นแน่ นายอย่ามาโกหก!"

"งั้นถ้าหมอนั้นทำล่ะ"

"ฉันจะยอมไปกับนายเลยเอ้า!" ฉันพูดอย่างมั่นใจ

"ก็ได้ ตกลงตามนั้นนะ" เขาแค้นหัวเราะก่อนจะปล่อยแขนฉัน ฉันจึงสะบัดแขนและลูบข้อมือบ่อยๆ เพราะเขาบีบมันจนแดงไปหมดแล้ว บ้าเอ๊ย!

"โทรศัพท์" เขาแบมือที่ใส่ถุงมือหนังสีดำ (ใส่ทำไม -O-;;) แล้วคนขับรถก็วางโทรศัพท์มือถือถือเครื่องบางสีเงินลงบนมือเขา และหมอนั้นก็กดโทรออกหาใครบางคน...

ระหว่างที่เขาขึ้นรถสาย ฉันก็ลอบสังเกตและเพิ่งเห็นว่าเขาใส่เสื้อโค้ดสีดำที่มีเฟอร์รีสีเดียวกัน หมอนี่เป็นผู้ชายจริงหรือเปล่า? ทำไมไม่แต่งตัวจัดกว่าฉันอีก แต่ก็ดูดีนะ ฉันเถียงไม่ลงจริงๆ ว่าถ้าเขามาจีบฉันดีๆ ฉันอาจจะยอมคบกับเขาก็ได้ แต่ลากมาแบบนี้...ป่าเถื่อนเกินไป ฉันรับไม่ได้ --

"ลั้วลั้วฟินส์"

(!*%^&())

"ไซ่ แฟนแก่น่ารักอย่างที่แกบอกจริงๆ"

13

(%S%#%&)

"แกไม่เปลี่ยนใจแน่หรือ"

"นาย...!" ฉันทกำลังจะโผล่ออกไปแต่อาร์มีกลับยื่นโทรศัพท์มาติดหู
ฉันท

(ไม่เปลี่ยนใจหรือก แต่แกต้องยกหน้าให้ฉันทจริงๆ นะ)

เสียง...เสียงของพินส์จริงๆ ด้วย! เขาทำแบบนั้นจริงๆ หรือ ฉันท...ไม่

อยากจะทำเลย แต่เสียงนี้มันก็เสียงเขาจริงๆ

(ฮัลโหล อาร์มี แกฟังฉันทอยู่หรือเปล่า -O-;;)

"ฟังอยู่" ฉันทตอบ

(เพ...เพ...)

"ใช่ ฉันทเอง"

(คือ...เพ...มันบังคับฉันทนะ! ฉันทไม่ได้...)

"หุบปากและเก็บหางของนายดีๆ เอะ ฉันทจะตามไปคิดบัญชีแน่"

ฉันทพูดเสียงเข้ม อาร์มีจึงเลื่อนโทรศัพท์ออกจากหูฉันทไปคุยต่อ

"แฟนแกนี่เด็ดดีวะ ฉันทชอบ แค่นี้ละ" แล้วอาร์มีก็กดตัดสายก่อน

จะหันมาพูดกับฉันท "ตามสัญญาละ แฟนเธอทำจริง ไปกับฉันทได้แล้ว"

"ไม่ --"

"นี่ คิดจะเบียดฉันทหรือไง"

"ใช่สิ ฉันทจะไปกับนายได้อย่างไร บ้าหรือเปล่า!" ฉันทพูดแล้ววิ่งหนีแต่
เขาก็คว้าข้อมือของฉันทไว้ได้ทัน

"แต่ฉันทชอบเธอ เธอต้องไปกับฉันท"

"ปล่อยนะ!" ฉันทสะบัดมือแรงๆ แต่รอบนี้อาร์มีรวบเอาฉันทไว้และออก
แรงฉันทให้ไปที่รถ

"ปล่อยช้านนน!" ฉันทแหกปากร้องฉันท

ปึง!

ฉันทได้ยินเสียงอะไรบางอย่างชนเข้ากับตัวรถ...และพอหันไปมองก็
เห็นใครบางคนเอาโรลเลอร์เบลดกระแทกที่ข้างรถ...

"ทำอะไรหรืออาร์มี ^_^"

"ไอ้เวรย์ --"

เขาคือรันเวย์แห่งชมรมโรมิโอของ Holy Angel High School
O_O!

"แกจะขี้ใจผู้หญิงเหรอ --"

"ไม่ใช่เรื่องของแก อย่ามายุ่ง!"

"ช่วยด้วยๆ ช่วยฉันด้วยนะ >_<"

ฉันรีบร้องขอความช่วยเหลือ รันเวย์ต้องช่วยฉันได้แน่ๆ เพราะเขา
เป็นหนุ่มสุดที่ทั้งเทและรวยเหมือนกับอาร์มี แม้ชื่อเสียงทางด้านชู้จะ
ไม่ดังเท่าก็เถอะ --

"ฉันขอความช่วยเหลือสุภาพสตรี >_<"

"งั้นก็ช่วยฉันสิ *O*"

"ถ้าช่วยแล้วฉันจะได้อะไรตอบแทนล่ะ"

"ฉันยอมทำทุกอย่างเลย ช่วยฉันหน่อยนะ TOT"

"เธอไปขอร้องอะไรคนอย่างมัน เข้าไปในรถได้แล้ว --!" อาร์มี
ไวววายและออกแรงดันจนหัวฉันโขกกับขอบประตูรถ

"ไอ้เวรนี่! ทำร้ายผู้หญิงได้ยังไง"

ปึง!

"ไอ้เวรย์! แกถีบรถฉันเหรอ -O-"

"เฮอ!"

ปึง!

"ถ้าแกถีบอีกที ฉันกระโจนไปต่อยแกแน่"

ปึง!

"☺"

"ไอ้เวรย์!" อาร์มีปลดปล่อยมือจากฉันและกระโจนเข้าหารันเวย์ที่สไลด์
โรลเลอร์เบลดหนีได้ไวว่องมากๆ ฉันฉวยจังหวะนั้นวิ่งหนีทันที ส่วนคนขับ
รถของอาร์มีก็ยังไม่ไหวติง เื่อ...นั่นเป็นโชคดีของฉัน -O-;

"เฮ้ย เธอจะหนีไปไหน!!!" อาร์มีหันมาตะโกนไล่ฉัน

พลັก!

15

"ไอ้โง่วว 😊" รันเวย์ใช้จังหวะนั้นเสียหมดใส่หน้าอาร์มีจนเซติดกับ
รถ ฉันหันกลับมามองทางเดิมและวิ่งต่ออย่างรวดเร็ว อาร์มีคงตามฉันมา
ไม่ทันหรอก ฉันวิ่งสุดตัวจนในที่สุดก็มาไต่ตรงถนนแถวๆ ลานน้ำพุด้าน
หน้า คนที่เดินผ่านไปผ่านมาต่างมองฉันด้วยแววตาขุ่นง

"Hey Girl!" เสียงทักทำให้ฉันหันไปมอง รันเวย์สไลด์โรลเลอร์เบลด
มาหยุดตรงหน้าพอดีเป๊ะ

"นายมาได้ไงอะ O_O" เมื่อก็เขายังอยู่ข้างหลังโนนเลยนะ!

"ฉันมันผู้ชายติดล้อ -.-"

นั่นสินะ -_-

"แล้วอาร์มีล่ะ"

"รีบกลับบ้านไปให้หมดดูหน้าแล้ว ใ้อบ้านนั้นลำบากอย่างกับอะไรดี
คงกลัวตัวเองจะมีรอยเขียวที่หน้ามากจนไม่มีเวลามาตามล่าเธอหรอก"

"ฮู้วว =O="

"แต่หลังจากนี้ไม่แน่ ^_^"

"อ้าว -O-"

"เธอชื่อเพโทรไซม์ย ^^"

"ทำไมนายรู้ -.-"

"ฉันรู้จักชื่อของผู้หญิงหน้าตาดีทุกคนที่โรงเรียนสตรีมารีต้า ^_^"

ชื่อโรงเรียนฉันเองแหละ -O-;;

"ฉันก็รู้จักนาย รันเวย์แห่งชมรมโรมิโอ"

"ว้าวว *O*"

"ยังไงก็ขอบคุณแล้วกัน ฉันไปละ -.-" ฉันบอกแล้วทำท่าจะเดิน
หนี แต่เขากลับคว้าข้อมือฉันเอาไว้

"จะไปง่ายๆ แบบนี้เลยหรอ O_O"

"นายต้องการอะไรจากฉันอีกล่ะ ฉันก็ขอบคุณไปแล้วนี่"

"แต่เธอบอกว่าจะทำทุกอย่างให้ฉันถ้าฉันช่วยเธอ"

"ฉันพูดหรอ"

"ย้อนกลับไปอ่านข้างบนสิ -.-;;"

